

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia WSA	Renata Owczarzak
Sędziowie. sędzia WSA	Jarosław Wichrowski (spr.)
sędzia WSA	Jerzy Bortkiewicz
Protokolant: asystent sędziego	Magdalena Gadecka-Kauczor

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2016 roku
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie
na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Skępe
w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej

1. umarza postępowanie,
2. stwierdza, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa,
3. zasądza od Burmistrza Miasta i Gminy Skępe na rzecz skarżącego kwotę 357 (trzysta pięćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Uzasadnienie

Pismem z 23 grudnia 2014 r. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt w Jędrzejowie złożyło skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Skępe w przedmiocie nieudostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem z 6 stycznia 2014 r. Wniosło jednocześnie o stwierdzenie, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa oraz o zobowiązanie organu do dokonania czynności w zakresie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z wnioskiem. W uzasadnieniu skargi wskazano, że 6 stycznia 2014 r. skarżący złożył drogą elektroniczną do Burmistrza Miasta i Gminy Skępe (na adres umig@skepe.pl pobrany ze strony Biuletynu Informacji Publicznej Miasta i Gminy Skępe) wniosek o udostępnienie informacji w następującym zakresie:

- 1) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?
- 2) z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2013 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?
- 3) ilu bezdomnym psom/kotom zapewniono opiekę na koszt gminy w 2013 r. (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)?
- 4) jaki był w 2013 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?
- 5) udostępnienia treści i postaci umowy (umów) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2013 r.

Jak wskazano w skardze, podmiot obowiązany do udostępnienia informacji nie zareagował na wniosek w terminie przewidzianym w art. 13 ustawy o dostępie do informacji publicznej, w związku z czym w dniu 9 lutego 2014 r. wnioskodawca drogą elektroniczną ponowił żądanie udostępnienia informacji. Do dnia złożenia skargi organ nie udostępnił wnioskowanej informacji, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji odmownej, co oznacza, że organ dopuścił się rażącej bezczynności biorąc pod uwagę okres (niecały rok), jaki upłynął od złożenia wniosku.

W odpowiedzi na skargę Burmistrz Miasta i Gminy Skępe stwierdził, że uwzględni skargę. Wyjaśnił, że wnioski przesłane przez Stowarzyszenie na skrzynkę umig@skepe.pl nie zostały odczytane przez przeoczenie, gdyż na ten adres trafia dziennie w przybliżeniu od 70 do 100 listów elektronicznych i część z nich traktowana jest jako tzw. spam, w przypadku gdy wysyłana wiadomość nie zawiera formuły

potwierdzenia odbioru. Obecnie nie jest możliwe sprawdzenie otrzymania wiadomości skarżącego, ponieważ po upływie sześciu miesięcy, ze względu na przeładowanie skrzynki, informacje zostają usunięte. Organ wyjaśnił, że nie było złej woli, aby nie udzielić wnioskowanej informacji, i że ostatecznie została ona udzielona w pełnym zakresie 5 stycznia 2015 r. poprzez przesłanie jej na dwa adresy email skarżącego.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 25 marca 2015r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy odrzucił skargę. Postanowienie powyższe zostało następnie, wskutek wniesienia przez stronę skarżącą skargi kasacyjnej, uchylone przez Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem wydanym 18 listopada 2015 r., sygn. akt I OSK 2897/15

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Uwzględniając wskazania zawarte w postanowieniu NSA z 18 listopada 2015r. w sprawie o sygn. akt I OSK 2897/15 Sąd uznał, że postępowanie prowadzone w sprawie skargi w przedmiocie udzielenia informacji publicznej, podlegać winno umorzeniu.

Zgodnie z art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t jedn. Dz. U z 2016r., poz. 718, dalej zwana P.p.s.a.), kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na beczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadkach określonych w pkt 1-4 lub przewlekłe prowadzenie postępowania w przypadku określonym w pkt 4a.

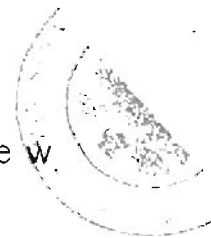
Uwzględniając skargę na beczynność sąd, o czym stanowi art. 149 § 1 P.p.s.a., zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności (pkt 1); zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa (pkt 2); stwierdza, że organ dopuścił się beczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania (pkt 3). Jednocześnie, co wynika z art. 149 § 1a P.p.s.a., sąd stwierdza, czy beczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organ miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa

W literaturze przyjmuje się, że beczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie określonym terminie wymieniony organ nie podejmie żadnych czynności w sprawie lub gdy wprowadził prowadził postępowanie w sprawie, jednakże – mimo istnienia ustawowego obowiązku – nie zakończył go wydaniem stosownego aktu lub nie podjął czynności (T Woś (w) T Woś (red), H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska. Postępowanie , 2010, s. 70).

W sprawie niniejszej ocenie podlegało, czy organ, do którego strona skarżąca zwróciła się z wnioskiem o udzielenie informacji publicznej, dopuścił się bezczynności. Niekwestionowane jest, że wnioskowana informacja stanowiła informację publiczną, a organ, jako organ administracji publicznej, zobowiązany był do jej udzielenia w myśl przepisów o dostępie do informacji publicznej.

W myśl art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (t. jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 2058 ze zm., dalej zwana u.d.i.p.), udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Biorąc zatem pod uwagę okoliczności faktyczne niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że wniosek przesłany został na oficjalny adres e-mail Urzędu Miasta i Gminy Skępe (umig@skepe.pl) w dniu 6 stycznia 2014 r., następnie, na ten sam adres poczty elektronicznej strona skarżąca w dniu 9 lutego 2014 r. wysłała monit, w którym ponowiła wniosek. Jak wynika z odpowiedzi na skargę, żądane przez Stowarzyszenie informacje udzielone zostały w dniu 5 stycznia 2015 r. Bezsprzecznie zatem organ przekroczył termin do udostępnienia wnioskowanej informacji.

Podkreślenia wymaga, że w przypadku skargi na bezczynność, Sąd bierze pod uwagę okoliczności istniejące w dniu rozpoznania skargi, jedną z takich okoliczności jest istnienie przedmiotu zaskarżenia. Ujednolicona wskutek wydania przez NSA dnia 26.11.2008 r. uchwały siedmiu sędziów w sprawie I OPS 6/08 linia orzecznicza sądownictwa administracyjnego stanowi, że w sytuacji, w której po wniesieniu skargi na bezczynność organu - w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4a P.p.s.a. - organ wyda akt lub dokona czynności z zakresu administracji publicznej dotyczących uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, co do których pozostawał w bezczynności, zastosowanie ma art. 161 § 1 pkt 3 P.p.s.a., zgodnie z którym sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe. Jak stwierdził WSA w Krakowie w wyroku z 12.12.2014 r., II SAB/Kr 367/14, LEX nr 160006, postępowanie staje się bezprzedmiotowe niewątpliwie w przypadku wydania przez organ administracji aktu lub interpretacji bądź też dokonania czynności po wniesieniu skargi na bezczynność organu, lecz przed jej rozpoznaniem przez sąd. Nie może bowiem zobowiązać organu do dokonania czynności, która została w międzyczasie przez organ już dokonana, nawet jeśli przekroczony został przez organ termin przewidziany do jej dokonania. Przy ocenie zasadności skargi na bezczynność decydującym jest więc stan z momentu orzekania przez sąd

administracyjny i fakt dokonania czynności do tego momentu, czyni postępowanie w sprawie beczynności bezprzedmiotowym.

Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Wniosek strony skarżącej rozpoznany został po wniesieniu skargi. Inaczej przed jej rozpoznaniem, co powoduje, że w toku zawisłej przed sądem sprawy sądowoadministracyjnej odpadł przedmiot zaskarżenia, co implikuje konieczność umorzenia postępowania na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 P.p.s.a.

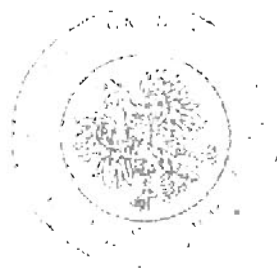
Sąd uznał, że beczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa. Rażące naruszenie prawa jest, jak stwierdził NSA w w. roku z 17.11.2015 r., II OSK 652/15, kwalifikowaną postacią naruszenia prawa i jako takie powinno być interpretowane ściśle. Sąd stwierdza rażące naruszenie prawa, gdy wystąpią szczególne okoliczności uzasadniające przyjęcie takiego stanowiska. Zgodnie ze słownikowym znaczeniem tego sformułowania za działanie "rażące" należałoby uznać działanie bezsporne, ponad miarę, niewątpliwe, wyraźne oraz oczywiste. Nie każde zatem naruszenie prawa wskutek prowadzenia postępowania w sposób przewlekły będzie naruszeniem rażącym. Ocena jednak, czy mamy do czynienia z naruszeniem rażącym, powinna być dokonywana w powiązaniu z okolicznościami danej sprawy, rozpatrywanej indywidualnie, wyznaczonej przez wiele elementów zmiennych.

Przekładając powyższe rozważania na stan niniejszej sprawy stwierdzić trzeba, że wniosek strony skarżącej rozpoznany został dopiero po roku. Biorąc pod uwagę to, że ustawa o dostępie do informacji publicznej przewiduje do dokonania tej czynności dwa tygodnie stwierdzić należy, iż po stronie organu wystąpiło kwalifikowane naruszenie prawa, tym bardziej że Stowarzyszenie dwukrotnie, bezskutecznie zwracało się o udzielenie informacji. Za okoliczności usprawiedliwiające tak długą zwłokę w wykonaniu obowiązku nie mogą zostać uznane zawarte w odpowiedzi na skargę argumenty organu, który twierdząc, że na jego skrzynkę e-mail trafia dziennie od 70 do 100 wiadomości, zasłaniał się przeoczeniem. Jak stwierdził NSA w wydanym w niniejszej sprawie postanowieniu z dnia 18.11.2015 r., I OSK 2897/15, ryzyko nieodebrania przez organ wysłanego do niego przy użyciu poczty elektronicznej listu, skierowanego na oficjalnie podany adres poczty elektronicznej organu, obciążało ten organ, a nie skarżące Stowarzyszenie. W ocenie NSA Stowarzyszenie dostatecznie uprawdopodobniło wysłanie przez siebie listu zawierającego wniosek o informację publiczną na adres poczty elektronicznej umig@skope.pl. Bez znaczenia jest tu okoliczność, że na ten "adres trafia dziennie w przybliżeniu od 70 do 100 listów elektronicznych i część z nich traktowana jest jako tzw. spam", gdyż obowiązkiem

organu jest przestrzeganie obowiązujących przepisów prawa (art. 7 Konstytucji RP), a w konsekwencji takie zorganizowanie swojej pracy i zatrudnienia, aby obowiązek ten – także w zakresie przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej – był zrealizowany i każdy z wpływających do organu na oficjalny adres jego poczty elektronicznej listów był odbierany i odczytany. Tym samym twierdzenia podmiotu zobowiązanego, że nie otrzymał (nie odebrał) tej wiadomości, mogą tylko świadczyć o wadliwej organizacji pracy organu (obsługującego go urzędu) lub nieprawidłowym skonfigurowaniu jego poczty elektronicznej – co obciąża ten organ.

Biorąc pod uwagę powyższe, umarzając postępowanie na podstawie art. 161 § 1 pkt 3 P.p.s.a., Sąd uznał, że bezczynność w niniejszym przypadku miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji wyroku na podstawie art. 149 § 1a P.p.s.a.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 200 P.p.s.a. z uwzględnieniem uiszczonego przez skarżącego wpisu w kwocie 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. Nr 221, poz. 2193).

[Handwritten signature]